

Op de Camping

-de eerste Spaniel Working Test-

Of het nu om een certificaatdag gaat, een veldwedstrijd of een splinter-nieuwe wedstrijdvorm als de Spaniel Working Test (SWT)... DE vraag die vooraf altijd wordt gesteld is: "Wie schrijft er een stukkie voor het clubblad?" Op het moment dat deze vraag gesteld wordt, kijkt iedereen elkaar eens schaapachtig aan en uiteindelijk is er altijd weer iemand die de eer te beurt valt en met enige tegenzin 'Ja' zegt. Deze keer heb ik het genoeg om mijn schrijverstalenten te tonen, maar voeg er wel gelijk aan toe dat ik, omdat het de eerste keer is dat er een SWT gehouden wordt, dit stukje ook doorstuur naar... 'De Jachthond'.

Waarom ook alweer een nieuwe wedstrijd? Voor enige jaren was er voor mensen die actief zijn met hun jachthond een beperkt aantal wedstrijden en proeven. Natuurlijk de oude vertrouwde jachthondenproeven (SJP's) waar voornamelijk het werk na het schot beoordeeld wordt en waar de retrievers en staande honden de toon aangeven.

Voor de afzonderlijke rasgroepen zijn er ook nog verschillende veldwedstrijden waar een hond bekeken wordt op zijn

rasspecifieke werkeigenschappen. Tijdens deze wedstrijden wordt er daadwerkelijk gejaagd en om tot resultaten te komen, moet je de hond ervaring op laten doen tijdens de praktijkjacht. Voldoende aanbod van wedstrijden zou je zeggen, maar voor een aantal voorjaars kennelijk niet genoeg.

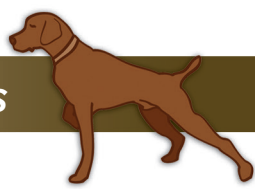
Als voorbereiding op en training vòòr de veldwedstrijden werd er gezocht naar een vorm waarbij zowel het natuurlijke werk van de Spaniel, het vooraan jagen, als het apporteren aanbod zou komen.

Onder auspiciën van en gesponsord door de Welsh Springer Spaniel Club worden er al 25 jaar zogenaamde wor-

king-testen georganiseerd door Spaniel Groep Oost. Ieder jaar wordt eind augustus een working test specifiek voor Spaniels gehouden. Aanvankelijk zag je hier geen veldwedstrijdmensen, maar door de jaren heen wonnen deze wedstrijden aan populariteit en zagen ook de mensen die met hun hond jagen in dat het een goede voorbereiding was op het jachtseizoen en dat je werd uitgedaagd om je hond op een hoger en breder niveau te krijgen.

Omdat de vraag naar dergelijke testen toenam, werd er besloten om dit toch iets serieuzer aan te pakken en een reglement op te stellen. Dit reglement is vorig jaar goedgekeurd en te vinden op de website van Orweja www.orweja.nl.

Een aantal punten hiervan :

- Het gaat hier om een wedstrijd die tot doel heeft om de werkkwaliteiten van de drijvende hondenrassen te testen, zonder dat daarbij op wild wordt gejaagd en waarbij uitsluitend gebruik wordt gemaakt van dummy's.
- Net als bij de OWT's zijn er een drietal klassen, te weten Starters klasse, Novice klasse en Open klasse.
- Tijdens SWT's wordt gekeurd door Spaniel veldwedstrijd keurmeesters.
- Er wordt voornamelijk beoordeeld op het werk voor het schot (jagen), de overgang van het jagen naar het apport en het apport.
- Een SWT bestaat uit vier niet gestandaardiseerde proeven.
- Elke proef kan één of meer apporten bevatten.

In het Brabantse Vessem werd deze eerste SWT georganiseerd door de Jachtcommissie SUN, geholpen door mensen die gepokt en gemazeld zijn in de jachthondensport. Spaniel in de praktijk wordt verwacht.

Nol Bots, Henk van den Ouweland en Toon Spoorenberg en hun helpers hadden een mooi terrein tot hun beschikking. Een terrein dat gelegen is in en om een grote camping en waar een

Spaniel prima kan tonen waar hij toe in staat is. Zware bramen, varens, wat lichtere dekking en een mooie waterpartij vormen het ideale decor voor deze working test.

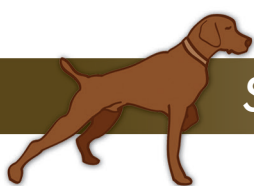
Ondanks dat er met dummy's gewerkt werd, was het een voordeel dat het een terrein was waar veel konijnen huizen. Er hangt dan immers veel verwaaiing en iedere rechtgeaarde jachthond wordt hierdoor uitgenodigd om te gaan jagen.

De eerste proef vond plaats in een bosperceel met stevige ondergroei van varens afgewisseld met kreupelhout, overgaand in bramen. De hond moet

hier tonen dat hij de wil heeft om te jagen en de dekking goed aannemen. Tijdens deze proef wordt er tweemaal geschoten. Op het eerste schot valt een gemarkeerde dummy en na het tweede schot moet er een verloren apport binnen gebracht worden. En zoals het een goede jachtSpaniel betaamt, moet hij op schot gaan zitten en mag absoluut niet inspringen.

Op papier ziet deze proef er niet moeilijk uit, maar voor een aantal honden blijkt de overgang van het 'vooraan' jagen naar het apporteren te groot, waardoor één van de apporten niet binnen komt.

Spaniels

Werd er tijdens de eerste proef al een beroep gedaan op de steadiness van de hond, bij de tweede proef werd deze nog meer op de proef gesteld. Hier was er sprake van redelijk open dekking waar de hond flink tempo kon maken. Als je dan ook nog in aanmerking neemt dat hier veel verse verwaaiing van konijn aanwezig was, dan hoeft ik verder niet uit te leggen dat het springkonijn, dat vlak onder de neus van de jagende hond vertrok, voor een aantal deelnemers te veel van het goede was.

Bij proef C werd er ook geapporteerd, maar lag de nadruk toch meer op het aannemen van de zeer zware bramendekking. Hier moest de hond laten zien dat ze over de juiste Spaniel spirit beschikten. Wat mij betreft het meest spectaculaire onderdeel van het specifieke Spanielwerk.... een hond die zonder angst de zware dekking aanneemt en hier, ondanks de schrammen en kapotte staarten en oren, nog plezier aan beleeft ook.

Volgens de SWT reglementering moet er bij minimaal één proef waterwerk gedaan worden. Dit was het geval bij proef D. Er werd gejaagd in een bosperceel rond een vennetje. Tijdens het jagen werd er tweemaal geschoten. Als je geluk had, kon de hond beide dummy's markeren. Zo niet, dan moest er gedirigeerd worden. Alhoewel het niet de afstanden zijn die we gewend zijn bij de SJP's of bij de MAP's, maar ook bij honden die normaal gesproken kort onder het geweer jagen, is het plezierig dat je een hond in het valgebied kan 'zetten' om zodoende de hond het succes te geven dat hij verdient.

Zoals gezegd vond deze wedstrijd plaats op en rond een grote camping in het zuiden des lands en vanwege het mooie weer waren er al diverse seizoenplaatsen ingenomen en genoten de kampeerders van het vroege voorjaarszonnetje. Als er dan weer zo'n groepje in het groen geklede mannen en vrouwen met hun 'hunskes' passeerden, kon het zo zijn dat er een geanimeerd gesprek ontstond waarbij allerlei wetenswaardigheden over de jachthondensport werden gedeeld en tegelijkertijd aan prima PR voor de jacht werd gedaan.

Ondanks het feit dat het de eerste keer was dat een dergelijke wedstrijd georganiseerd werd, verliep alles van een leien dakje en waren alle deelnemers rond drieën weer in de kantine van de camping waar het ons, vanwege de vele sjaaltjes en andere attributen van 'die' andere voetbalclub, duidelijk werd dat wij ons in de onmiddellijke omgeving van Eindhoven bevonden. Dit mocht de pret echter niet drukken.

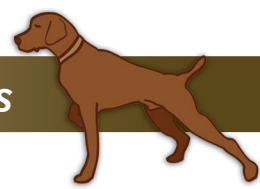
Net als bij de veldwedstrijden, die namens de Engelse Springer Club Nederland en de Welsh Springer Spaniel Club door de Jachtcommissie SUN worden georganiseerd, was er ook hier sprake van een gezellige nazit of zoals de FTC gedelegeerde en keurmeester Jan Luijendijk, het in zijn afsluitende speech verwoordde: "Ook vandaag was er weer sprake van het Spaniel familiegevoel".

Een conclusie die ik van harte onderschrijf... Een wedstrijd waarbij niet alleen serieus met de honden wordt gewerkt, maar ook een gelegenheid biedt om tussen de bedrijven door ont-

spannen een boom op te zetten over van alles en nog wat.

Vooraf was er misschien enige twijfel over de toegevoegde waarde van de Spaniel Working Test, maar na deze geslaagde aftrap kunnen we concluderen dat dergelijke wedstrijden een mooie uitdaging vormen om buiten het jachtseizoen onze honden op niveau te houden en te testen, waarbij direct duidelijk wordt aan welke punten aandacht besteed moet worden tijdens de training. Persoonlijk vind ik het altijd mooi om nieuwe trainingsideeën op te doen om zodoende nog creatiever en breder te kunnen trainen wat niet alleen de inzetbaarheid van de hond, maar ook het plezier bij zowel baas als hond vergroot.

Deze dag waren er in totaal 27 inschrijvingen, waarvan zeven in de Starters Klasse, vier in de Novice klasse en in de Open Klasse gingen er zestien honden van start. Misschien aardig om te vermelden dat er naast al het Springer en Cocker geweld ook een Wetterhoun (zie

elders in dit nummer) en een Sussex Spaniel meededen. Rassen die we niet vaak tegenkomen op de veldwedstrijden en certificaatdagen.

Uiteindelijk vielen er in totaal 10 certificaten. In de Starters klasse behaalde Femke Lagaaij met Engelse Cocker Spaniel Guus van de Waterlandpolder een certificaat met 66 punten. In de Novice

klasse was het Engelse Cocker Spaniel Wetlands Diesel van Cor Bijpost die een certificaat met 62 punten behaalde.

In de Open klasse waren er maar liefst 8 certificaten. Op een gedeelde derde plaats de Engelse Springer Spaniels van Jac Antonissen en Hugo Klein Tank, Tommy en Jambo, beiden met 68 punten. Op de tweede plaats Hailey Holly

de Rochbrune, Engelse Cocker van Mathijs de Koeijer met 69 punten en op de eerste plaats ook al een Engelse Cocker Spaniel Kestrel van Kees Tinga met 71 punten.

Tekst: Kees Tinga / Foto's: Sanne van de Berg (www.dog-portrait.nl)

Impressie van Femke Lagaaij, winnares van de Startersklasse

Aan het al bijkans ondoordringbare woud afkortingen in de jachthondensport is onlangs toch nog een nieuwe loot ontsproten: de SWT, oftewel de Spaniel working test. De eerste vond plaats op 13 april jongstleden. Hoewel we geen idee hadden wat ons te wachten stond, besloten mijn man René van Nederpelt en ik onze twee Spaniels in te schrijven. Veldwerkkampioen JayJay van bijna drie in de open klasse en zijn zoon Otis van op dat moment negen maanden in de starters klasse.

JayJay (Fire Flame of Artemis Joy) is eigenlijk vrij onverwacht in ons leven gekomen. Wij hadden al dertig jaar flatcoats die, nadat we ze hadden getraind en we hooguit een paar B diploma's hadden gescoord, mee op jacht gingen. Maar nu was er net een jonge Labrador (Charlie) in huis waar ik wedstrijden mee wilde gaan lopen, toen René Eckhardt belde of we nog belangstelling hadden voor een pup.

We besloten daar ja op te zeggen, want het is niet zo eenvoudig om in Nederland aan een gezonde Engelse cocker Spaniel uit goede jachtlijnen te komen. Dat betekende dat we ons na al die jaren met retrievers, als een razende moesten verdiepen in het Spanielwerk en in de opleiding van een voor de voet jagende hond. We hadden het geluk daarvoor bij Janny van Stuyvenberg en Peter Tervoort terecht te kunnen.

Klinkende namen in de Spanielwereld. Zij brachten ons de beginselen bij van het mooie werk vóór het schot, waarbij de Spaniel het wild uit de dekking moet zien te krijgen zodat het gepresenteerd wordt aan de geweren en -eenmaal ge-

Hanneke van de Sanden overhandigt de dummy van haar Engelse Springer Desperado van Phenrola aan de keurmeester

schoten- al dan niet geapporteerd kan worden. In Engeland werkt de Spaniel in een straal van zo'n tien meter rond de voorjager; in Nederland, waar het wild schaarser is, mag hij tot ongeveer twintig meter rond de voorjager werken.

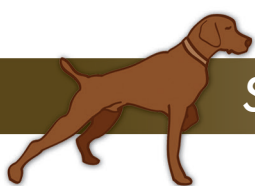
René en ik brachten JayJay uit op een aantal veldwedstrijden; hij werd in 2018 jeugd veldwerkkampioen en in 2019 Nederlands veldwerkkampioen. Daarnaast gaat hij met René vaak mee op jacht. Hij is snel, slim, een goede markeerder en hij heeft een enorm doorzettingsvermogen.

In Schotland zette René hem in op een fazant die op 150 meter over een muur was afgezeild en was gaan lopen. Jay

was ruim een kwartier weg, maar kwam nog drie muurtjes en twee heuvels later- terug met de loper.

We waren dan ook heel blij dat JayJay door Wilfred Schenk gevraagd werd als dekru voor zijn Noortje. Uit dat nest hebben wij Otis (Guus van de Waterlandspolder) gekozen. En zo stonden we 13 april met Jay en die kleine Otis op de allereerste SWT in Vessem.

De Spanielwereld is, zo hebben we ondertussen ervaren, overzichtelijk en gemoedelijk. Er waren in Vessem weer veel leuke mensen bijeen, het belofde een mooie wedstrijd te worden. De SWT bleek uit vier afzonderlijke proeven op vier heel verschillende

Spaniels

ondergronden te bestaan. Zo kon het talent van de hond optimaal naar voren komen. Otis en ik begonnen op een stuk met dichte bramendekking. De hond moest de dekking uitjagen, daarbij de keurmeester tonend dat hij in een mooi patroon, op hoog tempo op zoek was naar wild.

Otis was geconcentreerd en doelgericht. Na een aantal minuten jagen viel er een schot. Een Spaniel moet op schot gaan zitten, steady blijven en naar de voorjager kijken om zo het volgende commando op te volgen. Het kan zijn dat hij opdracht krijgt het apport binnen te brengen, of dat hij door moet jagen, dan wel aan de voet moet komen.

In de wedstrijd moest er na het schot steeds geapporteerd worden. Er waren markeerapporten, andere apporten hadden meer weg van een verloren zoek met het schot ter ondersteuning. Voor een jonge hond is het moeilijk om van het jagen over te schakelen op apporteren, vooral als er veel lucht zit, zoals in Vessem het geval was. Overal waren konijnenpijpen en lagen keutels. Dat maakte deze wedstrijd tot een serieuze uitdaging, helemaal voor zo'n onervaren hond als Otis.

We werkten in de drie daarop volgende proeven nog in varens, in een stuk bos met poppen (spaniëljargon voor tak-

Femke Lagaaij met rechts keurmeester Jan Luijendijk

De prijswinnaars

kenbossen) en rond een paar ven-netjes (met apporten uit het water). Steeds waren er twee dummy's die binnen moesten komen, maar werd door de keurmeesters in de eerste plaats gelet op de stijl en het tempo van jagen.

Otis bleek het dermate goed te hebben gedaan, dat hij de eerste prijs binnensleepte. René en JayJay waren minder fortuinlijk: na het springkonijn weigerde Jay de dummy die daarvoor in de plaats was neergelegd binnen te brengen, hij wist immers zeker dat hij er op een konijn uit was gestuurd. We konden hem geen ongelijk geven.

*Foto's: Sanne van de Berg
(www.dog-portrait.nl)*